

Α) Κυριολ. 1) Περισυνάγω, περισυλλέγω Κύθν. Νάξ.: Ἀναμαζεύω τὰ πρόβατα Κύθν. || Ἄσμ.

Ἀπὸ τὸν κάτω Δαναὸ ἴσαμε τὸν ἄπάνω ἀνεμαζεύωσι τ' ἄβγα καὶ κάμασι τὸν ἄμο (ἄμος = γάμος) Νάξ. Συνών. ἀναμαδεύω, συμμαζεύω.

Β) Τακτοποιῶ, διευθετῶ Μῆλ.: Ἀνεμαζεύω τὸ σπίτι.

Γ) Ἀνασύρω, ἐπὶ ποδήρους ἐνδύματος Θήρ.: Ἀνεμά-
ζειν τὰ ροῦχα σου νὰ μὴ κολοσύρουνται. Συνών. ἀνακο-
λῶν **Α** 1, ἀνακουρντουρίζω, ἀνασηκῶν. Πβ.
ἀνασκουμπῶν.

Β) Μεταφ. 1) Παραλαμβάνω τινὰ πτωχὸν καὶ ἄστε-
γον ὑπὸ τὴν προστασίαν μου Κύθν.: Ἦτανε ξένος καὶ τὸν
ἀνεμάζεψα. 2) Περιορίζω, σωφρονίζω Μῆλ.: Ἀνεμά-
ζειν τὸ γιό σου τὸν παραλυμένο! Συνών. μαζεύω, περι-
μαζεύω, συμμαζεύω.

Πβ. ἀναμαζώνω.

*ἀναμαζούδι τό, ἀνεμαζούδι Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀναμαζώνω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-οῦδι. Διὰ τὸν ὅμοιον καὶ παραπλήσιον σχηματισμὸν
πβ. ἀπομαζώνω - ἀπομαζούδι, πελεκῶ - πελε-
κούδι κττ.

Κατὰ πληθ., τὰ περισυλλεγόμενα ὀποθενδήποτε: Χίλια
ἀνεμαζούδια. Συνών. περιμαζώματα (ιδ. περιμάζωμα).

ἀναμάζωμα τό, Λεξ. Δημητρ. ἀνεμάζωμα Ἀμοργ.
Κρήτ. Σῦρ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀναμαζώνω.

1) Περισυλλογὴ Κρήτ. — Λεξ. Δημητρ. **β)** Πληθ.
ἀνεμαζώματα, ἄνθρωποι παντοδαποὶ καὶ ἀνέστιοι Κρήτ.

2) Συρροή λαοῦ Ἀμοργ. Κρήτ.: Γίνεται ἕναν ἀναμά-
ζωμα κάθε πανηγύρι ἀπὸ ναι μεγάλο πρᾶμα Κρήτ. **3)**
Τακτοποιήσεις, διευθέσεις πραγμάτων Σῦρ.: Τὶ ἀνεμάζωμα
ποῦ ἔκαμες! Συνών. συγύρισμα.

ἀναμαζωμός ὁ, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀναμαζώνω.

Συγκράτησις ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ πρέποντος, περιορι-
σμός: Αὐτὸ τὸ παιδί ἀναμαζωμὸ δὲν ἔχει. Συνών. συμμα-
ζεμός.

ἀναμαζώνω πολλαχ. ἀνεμαζώνω Ἀνδρ. Ἰων.
(Σμύρν.) Α.Κρήτ. Κύθν. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Σῦρ. κ. ἄ.
νεμαζώνω Α.Κρήτ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀνά καὶ τοῦ ρ. μαζώνω.

Α) Κυριολ. 1) Συλλέγω ἀπεδῶ καὶ ἀπεκεῖ, περισυλ-
λέγω, περιμαζεύω πολλαχ.: Ἀναμαζώνω τὰ πράματα - τὰ
χαρτιά κττ. Κρήτ. κ. ἄ. Ἀναμαζώνω ἀσκέρι (στρατολογῶ)
Κρήτ. Εἶδα τὰ θελες τ' ἀπομαζούδια κ' ἠπάαινες κ' ἐνεμά-
ζωνες τα κ' ἔφερνες τα ἀπά; (ἀπομαζούδια = τὰ μετὰ τὴν
συλλογὴν τῶν καρπῶν ἐκ τῶν δένδρων μένοντα εἰς αὐτὰ
ἀπομεινάρια, ἀπά = ἐδῶ) Ἀπύρανθ. Ὡς αὐτὸ τὸ καφενεῖο
ἀνεμαζώνουνται ὅλ' οἱ τεδέληδες Α.Κρήτ. || Φρ. Γραφεὶς ἀναμα-
ζώνει (ἐπὶ τοῦ ἐτοιμοθανάτου, ὅστις τρόπον τινὰ μαζεύει
ἐπιστολάς ἀπὸ τοὺς ζῶντας συγγενεῖς νεκρῶν διὰ νὰ τὰς
μεταφέρει εἰς ἐκείνους) Κρήτ. κ. ἄ. || Αἰνιγμ.

Πέδε πέδε κουβαλοῦνε, | δεκοχτῶ σφυροκοποῦνε
κ' ἡ μάνα ἀναμαζώνει | κὶ ὁ τσαούσης ξεφορτώνει
(ἡ ἐνέργεια τοῦ εἰσάγειν τὴν τροφήν εἰς τὸ στόμα, τοῦ
μασήματος καὶ τῆς καταπόσεως. τσαούσης = ἐπιλοχίας,
ἐνωμοτάρχης) Κρήτ. || Ἄσμ.

Πότε ν' ἀνέβω τὰ βουνά, λαγάδια νὰ κατέβω,
ν' ἀνεμαζώξω τοσοῖ λαοί, ν' ἀρμέξω τοσοῖ λαφίνες,
νὰ κάμω ἄλα καὶ τυρί, νὰ τόνε ξαρωστήσω;
(λαοί = λαγοί, ἄλα = γάλα) Ἀπύρανθ.

Τρεῖς μέρες ἀνεμάζωνε ἀδέρφια κὶ ἀξαδέρφια

Α.Κρήτ.

Ἀκόμη δὲν ἐνόφησα, μὰ δὰ δὰ π' ἂ ψοφήσω,
νεμαζωχτήτε, δοῖκοί, εὐχὴ νὰ σᾶς ἀφήσω
(δὰ δὰ π' ἂ = τώρα θὰ πάω νά. Τὸ ἄσμ. σκωπτικόν)
αὐτόθ.

Τετράδ' ἐμαζωχτήκασι τοῦ Κρήτης τὰ Ρωμαϊάκια,
Πέφτ' ἀναμαζωχτήκασι τὰ κατοσοδουμαδάκια

(τὰ παλαιοτουρκάκια) Δ.Κρήτ.

2) Διευθετῶ, τακτοποιῶ Κρήτ. Σῦρ.: Ἀνεμαζώνω τὸ
σπίτι Κρήτ. Ἀνεμάζωπέ τα Σῦρ. Συνών. ἀναμαζεύω **Α** 2,
συγυρίζω. **3)** Ἀποσπῶ, ἀπομακρύνω Κρήτ.: Δὲ σ' ἀνε-
μαζώνω δὰ πλεὸ ἀπὸ τοῦ δεῖνα. **4)** Συγκαλῶ Κρήτ.:
Ὁ βασιλεὺς ἀνεμαζώνει τὴ δωδεκάδα (ἐκ παραμυθ.) **5)**

Ἀναζητῶ τι καὶ λαμβάνω εἰς τὰς χεῖρας Κρήτ.: Ἄσμ.

Ὡς τοὺς ἐξήντα χαμηλώνει | καὶ τὴ βέργ' ἀναμαζώνει,
ὥς τ' ἐβδομήντα γέρνεται | καὶ κουφοτυφλώνεται
(ἐπὶ ἀνθρώπου ὑπερβάντος τὸ ἐξηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας).

6) Θησαυρίζω Κρήτ. Κύθηρ.: Αὐτὸς ὅλο ἀναμαζώνει
Κρήτ. || Γνωμ.

Ὅπου κάθεται ζαρώνει κὶ ὅπου τρέχ' ἀναμαζώνει
κὶ ὅπου πέφτει καὶ κοιμᾶται κακορρίζικος λογαῖται

Κύθηρ. **7)** Ἀμτβ. συστέλλομαι, φρίττω Ἀνδρ.: Ἀναμα-
ζώναν τὰ πεσιά μ' (πετσιὰ μου). **β)** Μέσ. συστέλλομαι,
περιορίζομαι Κρήτ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Γέρμ.) κ. ἄ.:
Ἀνεμαζώνεται ἀπὸ τὸ φόβο του Γέρμ. Κρυαίνω κὶ ἀναμα-
ζώνομαι αὐτόθ. Εἶδεν ὅλοι τοσοῖ διαόλοι μαζωμένοι ἀπουνκάτω
κ' ἐνεμαζώχτην πλεὰ κ' ἐκεῖνος ὁ ῥημος μέσ' ὥς τὸ πεσιό του
(ἐκ παραμυθ. ὁ ῥημος = ὁ ἔρημος) Ἀπύρανθ. Εἰν' ἀνεμα-
ζωμένος σὰ γάβουρας μέσ' ὥς τὸ καβούκι του αὐτόθ. || Γνωμ.

Ἀδελικὸς κὶ ὁ κηπουρὸς δυὸ μῆνες ἡ χαρὰ του
κ' ὕστερα ἀνεμαζώνεται καὶ τρώει τὰ κεριὰ του

Κρήτ. Συνών. περιμαζεύομαι (ιδ. περιμαζεύω),
περιμαζώνομαι (ιδ. περιμαζώνω), συμμαζεύομαι
(ιδ. συμμαζεύω).

Β) Μεταφ. 1) Παραλαμβάνω ὑπὸ τὴν προστασίαν
μου ἄστεγον καὶ πτωχὸν Λεξ. Πρω.: Τὸν ἀναμάζωξα ἀπὸ
τοὺς δρόμους. **2)** Περιορίζω τινὰ Κρήτ.: Ἀναμάζωξε
τὰ κωπέλλα σου. Ἀνεμάζωξε τὸ σκύλλο σου νὰ μὴ μᾶσε
δακάση. || Ἄσμ.

Ἦε κακομοῖρα κουζουλὴ, πότε θὰ βάλης γνῶσι
καὶ ποιὸς θανά ναι ὁ χανὸς ποῦ θὰ σ' ἀνεμαζώξῃ;
(χανὸς = βλάξ).

Μὲ τοῦ πουλλιῶ τὸν ὀμγαλὸ μοῦ ἔκαμες τὰ μάγια
καὶ δὲν ἀνεμαζώνεται ὁ νοῦς μ' ἀπὸ τὰ πλάγια.

Συνών. περιμαζεύω, συμμαζεύω. **β)** Μέσ. ἐπανερ-
χομαι οἶκαδε Κρήτ.: Ἀπονωρὶς ἀναμαζώχτηκες ἀπόντε.
Πβ. ἀναμαζεύω.

ἀναμαζωξίαις ἐπίθ. Δ.Κρήτ. ἀναμαζωξίαις Λεξ.
Πρω. Δημητρ. ἀνεμαζωξίαις Α.Κρήτ. ἀν'μαζωξίαις
Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀναμαζώνω ὡς ἀπὸ οὐς. ἀναμάζωξι
καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίαις.

1) Πτωχὸς καὶ ἄστεγος, τὸν ὅποιον παραλαμβάνει τις
ὑπὸ τὴν προστασίαν του, παράσιτος Κρήτ. **2)** Ὁ ἐκ
ξένου χωρίου ἐλθὼν καὶ ἐγκατασταθεὶς πον, μέτοικος, μέ-
σημ. περιφρονητικὴν Κρήτ. — Λεξ. Πρω. Δημητρ.: Ἄσμ.

Κὶ ὁδε δὸ ἀριγυρίσανε οἱ -ῖ- ἀναμαζωξίαιοι,
ζερεβὰ δεξιὰ συντήρηξε, κιάνενα δὲ γνωρίζει

Κρήτ. Συνών. ξενομπάτης, ξένος, ξενοχωριανός,
ἀντίθ. ντόπιος.

